

РЕШЕНИЕ

№ 22939

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **8605** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, депозирана чрез процесуалния представител юрисконсулт Д. Д., срещу Решение №3109/02.07.2024 г., постановено по АНД №6122/2024 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 7-ми състав, с което отменен Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН]. С последния на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона да движението по пътищата. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че макар и в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноси, на основание чл.63д,

ал.4 от ЗАНН.

Ответникът, „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, [населено място], общ. Р., обл. П., чрез управителя Г. С., в представен писмен отговор оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения. Навежда доводи и за наличието на по-благоприятни действащи норми, влезли в сила след датата на извършеното нарушение, съгласно които на дружеството е следвало да бъде предоставена възможност да декларира липсващите данни, по реда на чл.10б, ал.7 и 8 от ЗП. Позовава се и на европейското законодателство и общите принципи на Съюза.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба,

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил ЕФ №[ЕГН] на АПИ. Със същия на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, [населено място], общ. Р., обл.П. е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС е приел, че към датата на извършване на нарушението – 17.06.2021 г. АНО не е имал право да издава ЕФ за нарушение от вида на процесното. Това е така, защото разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението не е предвиждала възможност за издаване на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, като всеки опит за разширително корективно тълкуване е недопустим в санкционните производства по аргумент от чл.46, ал.3 ЗНА. СРС е приел, че това е достатъчно основание за отмяна на ЕФ, поради което обсъждането на правилното приложение на материалния закон е приел за безпредметно.

В допълнение СРС е посочил новата разпоредба на чл.10б, ал.7 от ЗП, в сила от 01.01.2024 г., която е приел, че се явява по-благоприятна по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН, доколкото предвижда възможност за отпадане на административнонаказателната отговорност. Приел е, че тази разпоредба е приложима към конкретния казус предвид неоспоримото обстоятелство, че наказаното дружество е имало договор с доставчик на пътно таксуване. В тази връзка и по същество е прието, че следва да се допълни, че на самостоятелно основание е останало недоказано по делото дали отчетеното нарушение се дължи на неизправност в бордовото устройство, монтирано н процесното ППС, довело до непредоставяне на данни или се касае до неизправност на използваното контролно устройство, за което не са представени доказателства за характеристиките и изправността му.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е

валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ".

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за

нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби в приложимата им редакция не уреждат процедурата по съставяне на актове за установяване на административни нарушения и издаване на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и се издават електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП към датата на извършването му не е било предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3109/02.07.2024 г., постановено по АНД №6122/2024 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 7-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.